

เด็นหน้าชน 'ควาย'รำพัน

เห็นหน่วยงานมันสมองของรัฐบาลอย่างสภาพัฒน์ออกมาปรับตัวเลขอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจหรือจีดีพี ปี 2558 จากเดิม 3.5-4.5% เหลือ 3-4% แล้ว บอกตรงๆ ว่า ไม่แปลกใจหรอกที่ออกมาแบบนี้

อย่าลืมนะตอนนี้ประเทศไทยของเราอยู่ในสถานการณ์ไม่ปกติ ปกครองโดยรัฐบาลทหาร

เราคงไม่ต้องไปโทษใครหรอกว่า เป็นผู้อยู่เบื้องหลัง ใครผิดใครถูก แต่ในเมื่อมันเกิดขึ้นและเป็นอยู่แล้ว รัฐบาลก็ควรหาทางช่วยประชาชนให้รอดให้ได้

เพราะตอนนี้บรรดาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือเอสเอ็มอี ซึ่งก็คือบรรดาพ่อค้าแม่ค้าร้านรวงสองข้างทางที่เห็น กำลังจะตายกันอยู่รอมร่อแล้ว

ผลพวงจากกำลังซื้อถดถอย กำลังทรัพย์อ่อนแรง โดยเฉพาะช่วงเปิดเทอมใหม่ๆ แบบนี้ รัฐบาลจะสำเหนียกหรือไม่ว่าประชาชนของท่านจะลำบากหนักหนาสาหัสแค่ไหน

เป็นผลกระทบมาจากหลากหลายปัจจัย จากการส่งออกรายได้หลักถึง 70-80% ของรายได้ทั้งหมดของประเทศติดลบจนหัวทิ่มหัวต่า

โดยเฉพาะราคาสินค้าเกษตรตกคอกันร่วงระนาวยาวนานเต็มที ไม่มีทีท่าว่าจะฟื้นได้ในเร็ววัน

ส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพตลาดโลก มีปัจจัยสำคัญเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งในเรื่องมหากอำนาจทั้งสหรัฐปรับแผนเรื่องพลังงาน ส่วนจีนสภาพเศรษฐกิจกำลังชะลอตัว

แต่อีกสาเหตุ เพราะตอนนี้มหากอำนาจใช้มาตรการด้านต่างๆ บีบไทยให้เป็นประชาธิปไตยโดยเร็ว ด้วยวิธีการต่างๆ ผ่านมาตรการกดดันทางการค้า

เห็นได้จากกรณีการให้ใบเหลืองของอียูกับภาคประมงของไทย การปรับให้ไทยอยู่เยียร์ 3 เกี่ยวกับปัญหาการค้ามนุษย์ของสหรัฐ และยังมีความร่วมมือกับมหากอำนาจในด้านต่างๆ ลดน้อยถดถอยลงไป

ดังนั้นแม้ว่ารัฐบาลบึกตูด โดยกระทรวงพาณิชย์จะพยายามอย่างหนัก เด็นหน้าค้าขายกับต่างประเทศหนักเพียงใด การตอบรับอาจจะยังไม่ได้เต็มร้อย

แต่ก็ยังดีกว่าทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลบางคน เอาแต่พร่ำบ่นเป็นแผ่นเสียงดกร่องว่าเศรษฐกิจกำลังดี เศรษฐกิจกำลังดี ทั้งที่ในความเป็นจริงชาวบ้านร้านรวงรู้กันดีว่าไม่ได้เป็นเช่นนั้น

รัฐบาลควรจะให้ภาคเอกชนของไทย ที่มีความแข็งแกร่งและเป็นพระเอกมายาวนาน เป็นกำลังหลักช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยภาครัฐต้องคอยเป็นแบ็กอัพให้ดีๆ คอยใส่ใจในความต้องการของภาคเอกชน

อย่างเช่น การเร่งผลักดันโครงการรัฐแบบเต็มสูบ เพื่อนำเม็ดเงินลงมาให้เกิดการใช้จ่ายหมุนเวียน

โดยเฉพาะทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลจะต้องแอกทีฟมากกว่านี้ อย่างมาวุ้นตึ๊งปากได้เคียงกับนักวิชาการ

เข้าใจนายทศูติว่า คงอยู่ในสภาพกสสไม่เข้าค่ายไม่ออกทีมเศรษฐกิจอยู่หลายคน แต่ก็ทำอะไรไม่ได้มากกว่าปล่อยให้ตามยถากรรม

เพราะทำไม่ได้ ในเมื่อเป๊ะชนลงเรือมาด้วยกันแล้ว เป๊ะคงไม่กล้าถีบลงกลางทางแน่นอน แต่อย่างน้อยเป๊ะก็น่าจะทำอะไรบ้าง ให้ชาวบ้านอยู่รอด

ยกตัวอย่าง นายปิติพงศ์ พิ้งบุญ ณ ออยุธยา รมต. เกษตรฯ เข้าใจว่าท่านเชี่ยวชาญเรื่องกระบือหรือควาย อินกับมันมานาน ตั้งแต่เป็นอธิบดีกรมปศุสัตว์ และควายก็เป็นสัตว์ที่มีบุญคุณกับคนไทยมานาน

แต่เห็นท่านพูดย้ำเรื่องนี้หลายหน ในขณะที่เรื่องสำคัญกว่าอย่างการจัดโซนนิ่งปลูกพืชทำกินต่างๆ ในประเทศไทยยังไม่ไปถึงไหน

ทั้งที่รู้กันอยู่เต็มอกว่าเรื่องนี้สำคัญมาก เพื่อแก้ปัญหาสินค้าเกษตรตกต่ำ ไม่ใช่ปลูกกันมั่วอยู่ในขณะนี้

ไม่มีใครว่าหรอก ถ้าจะอนุรักษ์ควายไม่ให้สูญพันธุ์เหมือนที่ท่านเป็นห่วง แต่ต้องเอาจริงเอาจังกับเรื่องที่สำคัญมากกว่านี้

เพราะถึงแม้ว่าในที่สุดควายจะอยู่รอดปลอดภัยได้ แต่ถ้าเกษตรกรเจ้านายมันไปไม่รอดแล้วล่ะก็

ระวังควายมันจะรำพึงรำพันออกมาให้ได้ยินว่า "ไหวเปล่าครับท่าน"

สุรพล สุประดิษฐ์ ณ ออยุธยา